

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка

..... ДЛ Я В С І Х

№1 (11)

Ціна договірна

● БЕРЕЖЕНОГО І БОГ БЕРЕЖЕ!

Фото із сайту pixabay.com.

Багато хто вважає, що не можна дивитися у розбите дзеркало. Це — давня прикмета, яка завжди обіцяє невдачу, горе, а для жінок — стати самотньою або втратити свою красу.

Чи варто вірити в прикмети?

Диявольське число, чорна кішка, розбите дзеркало, зустріч із жінкою з порожнім відром — продовжувати чорний список можна дуже довго — це таємничі містичні правила, що лякають нас і застерігають від небезпеки. У чому ж їх секрет, чому на деяких людей вони діють, а на інших ні? Чи варто взагалі на них зважати?

Читайте про це на с.12 >>>

Посівний календар на 2022 рік з урахуванням фаз Місяця

с. 10 >>>

Фото із сайту ukr.media.

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Фото із сайту wikipedia.org.

Таким Івана Сірка зобразив Ілля Рєпін на картині «Запорожці пишуть листа турецькому султанові» (1880 – 1891).

Навіть після смерті Івана Сірка козаки ходили в походи з його рукою

Стільки всього містичного та міфічного, мабуть, не придумали про жодного з козацьких лідерів. Але чи всі міфи, які міцно укорінилися в нашій історичній пам'яті, відповідають дійсності?

Читайте про це на с.4 >>>

● СТРАШНА ІСТОРІЯ

Італійський пенсіонер прийняв «віагру» і... вбив українку, з якою прожив 17 років

Про подробиці трагедії читайте на с. 5 >>>

Фото із сайту ukr.net.

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Руйнівник пташиного щастя має спокутувати свій гріх...

За Толькою завжди золоті верби росли. Де повернеться, там щось учверить. Наче дух руйнівника в нього вселився: то молоде деревце зламає, то патином по будьяках гамселить, то квіткам, що ростуть уздовж вулиці, голівки позриває. Особливо діставалося пташкам. Тільки лазив по деревах і руйнував гнізда. У хліві ластівки селилися. Він їх не щадив. Птахи плакали над зруйнованими домівками. Хлопець ще й цвігав пташат прутом по кволіх ніжках. І реготав...

Фото із сайту youtube.com

Павлик ріс збиточливим. Як батько..

Ще до весілля Толькові батьки прицінювалися в райцентрі до будинку для молодих, бо син навідріз відмовлявся жити в зятях. Теща – спокійна, приємна жінка. А от теща мізки виносить, коли нап'ється.

“**Сусіди скрушно хитали головами: не знає дівка, з ким зв'язалася.**”

...Леся з Толькою чекали первістка. Хлопчик народився здоровим. Толька тішився сином. Павлик ріс збиточливим. Як батько...

Згодом Леся завагітніла вдруге. Народжувати мала влітку. Павлика одразу піс-

ля закінчення першого класу Толька відправив на канікули до своїх батьків. Аби дружині було легше.

...Цього дня в Тольковій і Лесиній родині усі хвилювалися: на світ мала з'явитися дитинка. А ще Тольковій матері чомусь дошкуляла тривога. Все з рук падало. Видоїла корову й обіднє молоко розлила.

– Та не переживай, все буде добре. Друге внуча матимемо, – заспокоював чоловік.

– Може, тиск стрибнув. Щось недобре мені. Аж руки трусяться. А де Павлик?

– Бавився тут недавно. Мо' до сусідів пішов. Чи в садку.

А згодом на подвір'ї здійнявся лемент. Павлик з дерева впав. Ударився дуже. Не при пам'яті. Викликали «швидку».

Закінчення на с. 11

● ШО ВІЩУЄ НЕБЕСНА КАНЦЕЛЯРІЯ?

Фото із сайту pixabay.com.

Зимова прикмета: якщо синиці починають зранку пищати – вночі буде мороз, а ховаються під дах – на хуртовину.

Середина лютого нагадуватиме весну, а потім — засніжить

Народний синоптик із Каменя-Каширського Волинської області Володимир Деркач свої прогнози погоди робить, приглядаючись до сигналів природи в особливий період – від 25 грудня (католицького Різдва) по 7 січня (православне Різдва). Кожен день цього відрізка показує, якою буде погода в певному місяці року

Леонід ОЛІЙНИК

За його словами, в останні десять днів січня також не варто очікувати сильних морозів. Щоправда, в середині цієї декади температура трохи знизиться. Невеликі опади посиляться на 1–2 дні.

А ось на початку лютого погода нагадає волинянам, що за вікном зима, але ненадовго. У цей час передбачаються опади. А ближче до кінця декади температура почне підвищуватися. Тому друга десятиденка буде ледь не весняною. Лише день-два у цьому проміжку очікуються справді холодними.

Потепління зачепить останню декаду лютого, а далі стовпчик термометра знову опуститься. Сніжитиме.

Джерело: volyn.com.ua.

Василь Ульяніч здав 100 літрів крові

За таке досягнення уродженець Обухова Київської області потрапив до Книги рекордів України у категорію «Медицина, благодійність»

Василь Петрович Ульяніч має звання «Почесний донор України» та «Заслужений донор України». За своє життя чоловік здавав кров більше 300 разів. Тож напри-

кінці минулого року представниця Книги рекордів України Яна Коньок вручила відповідний диплом рекордсмена синові почесного донора.

За статистику, одна доза донорської крові може врятувати життя трьох людей. Залишається тільки здогадатися, скільком людям допоміг новий рекордсмен. Тим паче, що в Україні 90% потенційних донорів, які за фізичними показниками можуть здавати кров, цього не роблять. А 70% донорів здають її лише один раз у житті.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

**НАЙБЛИЖЧІ
МАГНІТНІ БУРІ:**

**19, 20 і 21 січня –
сильні**

**1 і 2 лютого – середні
7, 8 і 9 лютого – слабкі.**

**Бережіть
своє здоров'я!**

● ОЦЕ ТАК!

Інтернету — 30 років, біткоїну — 13

Популярні нині технологічні новинки вже мають солідний вік

Найвідомішій криптовалюти у світі — біткоїну — виповнилося тринадцять років: 12 січня 2009-го була проведена перша біткоїн-транзакція. Багато винаходів, які ми все ще сприймаємо як новинку, насправді мають досить поважний вік. Докладніше дивіться в інфографіці, яку зробило видання «Слово і діло»

Слава ДІЛО

Електромобілю, який є більш екологічним видом транспорту та на користування яким зараз переходять розвинені країни, вже 115 років. Адже перший серійний екземпляр випустила компанія Detroit Electric у 1907-му.

Пластиковий банківської картці вже 62 роки. Банкомати з'явилися трохи згодом: перший було встановлено 27 червня 1967-го у районі Енфілд на півночі Лондона. Тож цьому винаходу вже 54!

Інтернет існує 30 літ — його «днем народження» вважається 17 травня 1991-го. Найпопулярніший пошуковий системи Google — 23 роки.

Facebook вже 17 років, а флешці — 21. Аж не віриться...

● ДО РЕЧІ

У грудні 2015 року після народження першої доньки, **Максими Чан**, **Марк Цукерберг** повідомив, що планує пожертвувати на різні цілі 99 відсотків належних йому акцій Facebook. Такий щедрий благодійний внесок оцінювався тоді у понад 45 мільярдів доларів. У 2017 році дружина — американка китайського походження **Прісцилла Чан** — подарувала чоловікові ще одну доньку — **Августу** (всі на фото).

Соціальній мережі Facebook — 17. Творець Марк Цукерберг запустив її 4 лютого 2004-го як мережу для студентів університетів США. Instagram і Telegram «молодші» — їм 11 та 8 років відповідно.

Відеохостинг YouTube запустили 17 лютого 2005-го, тобто йому 16 років.

Першому смартфону виповнилося 22 роки: його у 1999-му випустила ком-

Перший банкомат було встановлено 27 червня 1967-го у районі Енфілд на півночі Лондона. Тож цьому винаходу вже 54 роки.

панія Ericsson. А перший планшет з'явився 16 літ тому завдяки Nokia.

Якщо разом із «Читанкою для всіх» ви передплатите ще й газету «Волинь-нова», то щотижня матимете шанс виграти **1000** гривень

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

30000, 60306, 60305, 86772 (для читачів Волинської області), **97847** (для читачів Рівненської області), **61136** (для читачів інших областей).

Розкажіть про акцію сусідам!

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Навіть після смерті Івана Сірка козаки ходили в походи з його рукою

Закінчення. Початок на с. 1

Роксолана ВИШНЕВИЧ

15 РАЗІВ ОБИРАВСЯ КОШОВИМ ОТАМАНОМ І ВИГРАВ 65 БИТВ

По-перше, багато хто думав, що кошовий отаман запорожців походив із бідноти. Однак історик Юрій Мицик у праці «Іван Сірко» документально доводить, що Іван Сірко (1605-1680) належить до православного шляхетського роду. Королі Речі Посполитої в листах називали його «уродзним шляхтичем».

Існує також легенда, що кошовий отаман не програв жодної битви. Це майже правда, оскільки як військовий лідер він здобув 65 розгромних перемог, а програв насправді близько десятка невеликих боїв, які вирішальної ролі у тих воєнних кампаніях не грали.

Сірко також встановив рекорд в історії Запорозької Січі, в 1659–1680 роках не менше 15 разів обирався кошовим отаманом Війська низового запорозького. Відомий історик Дмитро Яворницький вважав, що на виборах він перемагав 8 разів, сучасні автори науково-популярних статей в інтернеті стверджують, що 12. Але історик Юрій Мицик упевнений, що саме 15 разів, і підтверджує це документально.

АСКЕТ ІЗ БОЖИМ ЗНАКОМ

Легенди розповідають, що Сірко був автором славнозвісного листа турецькому султанові. Художник Ілля Рєпін зобразив його як головного героя картини «Запорожці пишуть листа турецькому султану». Але історики твердять, що лист, який послужив поштовхом до написання знаменитої картини, насправді є пам'яткою літератури — школярської та бурсацької творчості. Перші його варіанти відомі ще 1600 року, є списки, датовані 1619, 1620, 1667, 1677, 1683 роками. Підписані тогочасні козацькі «емейли» різними особами: то «низові козаки», то «отаман Захарченко», то «Іван Сірко», адресовані різним султанам — Осману, Мехмету IV тощо. Однак насправді, найвірогідніше, лист не мав нічого спільного з реальним листуванням такого рівня.

Історик Юрій Мицик пише, що зовнішність і вдача Сірка не завжди збігаються з уявленнями про нього, що склалися завдяки художнім творам. Козацький ватажок мав зріст трохи вищий від середнього (174–176 см), правильні риси обличчя, рівний ніс. До речі, це інтуїтивно вловив великий Рєпін, зобразивши його в центрі своєї картини «Запорожці пишуть листа турецькому султанові». Цікаво, що прототипом для образу Сірка на картині став відомий військовий діяч генерал Драгомиров. Лише одна істотна деталь не була відома Рєпіну та його консультантові Дмитрові Яворницькому — родима пляма червоного кольору, яку мав Сірко на нижній губі з правого боку. Сучасники вважали її Божим знаком, даним для того, щоб відзняти його від звичайних людей.

Великий гетьман коронний, майбутній король Речі Посполитої Ян Собеський, який добре знав Сірка й, зокрема, бачився з ним у Брацлаві 1671 року, писав тоді ж у листі: «Сірко

До речі, під час написання картини Ілля Рєпіну позували багато відомих особистостей. Зокрема, для центральних персонажів художник вибрав історика Дмитра Кропивницького – писар, а за отамана Сірка – самого київського генерал-губернатора Михайла Драгомирова.

У 1812 році, коли Наполеон переможно йшов Росією, руку Івана Сірка тричі обнесли навколо зайнятої французами Москви — і хід війни різко змінився.

чоловік дуже тихий, поступливий, лицарський і, здається, дуже зичливий, має велике довір'я в козацькому війську». Джерела засвідчують, що славнозвісний козацький ватажок був глибоко релігійною людиною, безсрібником, навіть аскетом, рідко споживав міцні трюнки. З цим останнім чи не найважче змиритися прихильникам стереотипів про звичаї та спосіб життя запорожців.

МАГІЧНИЙ КОЗАК—ХАРАКТЕРНИК

Щодо магічних здібностей Сірка, то тут можна пригадати історії, як він убив чорта одним пострілом у річці, яку потім назвали Чортотлик, як ні кулі, ні шаблі не брали отамана, як козаки після смерті ходили в походи з рукою кошового і перемагали. Подеюкують, що рука Сірка навіть московитів одного разу врятувала. У 1812 році, коли Наполеон переможно йшов Росією, руку Івана Сірка тричі обнесли навколо зайнятої французами Москви — і хід війни різко змінився. Хоча варто пригадати, що перед тим французи спалили місто.

Але вперше Іван Сірко в історичних джерелах згадується не як магічний козак-характерник, а як вінницький полковник, який у середині 1644 року разом із Богданом Хмельницьким вів переговори з французьким послом графом де Брежу у Варшаві щодо участі запорожців у війні з Іспанією. Переговори завершилися успішно, і 19 квіт-

ня 1645 року було укладено угоду про набір на французьку службу козацького корпусу з двох з половиною тисяч осіб.

У жовтні 1645-го цей корпус під командуванням Івана Сірка на французьких кораблях вирушив із Гданська до Франції. В той час королівській армії дуже заважала приморська завойована іспанцями фортеця Дюнкерн, з якою французи не могли дати ради.

Тривалий час французам було не під силу здолати оборону Дюнкерна і за порадою поляків вирішили покликати на допомогу корпус українських козаків. Тож, підійшовши під Дюнкерна, Іван Сірко в морському бою розбив іспанську ескадру, захопив кілька кораблів із гарматами і нічним десантом з моря вдерся у фортецю.

Успіх бою і козацька звитяга страшенно здивували французів, тож згодом принц де Конде назве їх «дивовижними». Із Дюнкерна козацька ескадра пішла курсом до порту Кале, звідки, розігнавши іспанців, десантувалась на берег і протягом двох років успішно визволяла французькі землі. З європейською славою повернувся Іван Сірко з козаками в Україну в 1647 році відразу активізувався у визвольній війні під проводом Богдана Хмельницького. В 1653 році особливо відзначився у битві з поляками під Жванцем, де діяв сміливо і рішуче, а в 1654-му став одним із перших полковників українського війська.

За матеріалами сайту spadok.org.ua.

Приєднуйтеся

до вайбер-групи

«Цікавої газети на вихідні!»

СТРАШНА ІСТОРІЯ

Фото із сайту irestodelcarino.it.

Останнім часом Наталія працювала кухарем у ресторані.

Ніхто й припустити не міг, що цей спокійний і небалакучий літній чоловік здатний на таку жорстокість.

Італійський пенсіонер прийняв «віагру» і... вбив українку, з якою прожив 17 років

80-літній чоловік жорстоко розправився зі своєю 61-річною дружиною Наталією — уродженкою Миколаївщини

Марина ПЕТИК

ЗАРІЗАВ — І ЛІГ СПАТИ

Виданню «Обозревателю» вдалось зв'язатися із сином загиблої, який розповів, що відбувалося у сім'ї незадовго до кривавого злочину.

Жахливе вбивство сталося в ніч із 25 на 26 грудня в містечку Фанано-ді-Градара. 80-річний Віто Канжині напав на Наталю серед ночі — завдав кілька ударів ножом у різні частини тіла. Після того, як жінка померла, він залишив тіло на підлозі і ліг спати, а вранці спокійно пішов гуляти із собакою.

В італійській пресі озву-

чують версію самого Канжині. Він нібито намагався повідомити про вбивство своєму знайомому, але той не повірив. Потім сам зателефонував власнику ресторану, де працювала українка, та розповів про вбивство. Після цього до нього приїхала поліція.

Захист італійця каже, що той нібито готувався провести ніч зі своєю дружиною. Мовляв, до цього вони посварилися і тепер він хотів помиритись — випив багато алкоголю і прийняв «віагру». Однак дружина відмовила йому, і через це він нібито вбив її. Але є інформація і про те, що насправді того вечора італієць був тверезим і ніколи раніше не зловживав спиртними напоями.

Син Наталії Сергій розповів, що з Канжині матір познайомилася багато ро-

ків тому. Спочатку українка працювала в нього хатньою робітницею, а згодом вони побралися. Загалом пара жила добре, спокійно, навіть їздили разом відпо-

у Польщі. «Ми були в Україні приблизно два тижні. Але коли вона повернулася до Італії, він як збожеволів. Став ревнувати її до всіх і до всього. Підозрював, що

“**Коли вона повернулася до Італії, чоловік як збожеволів. Став ревнувати її до всіх і до всього. Підозрював, що щось було в Україні. Говорив, що у неї роман із власником ресторану, де вона працює.**”

чивати. Але у грудні минулого року ситуація змінилася.

ДІДУСЬ ОСКАЖЕНІВ ЧЕРЕЗ РЕВНОЩІ

З Наталією востаннє син бачився ще на початку грудня, коли вона приїхала в Україну оформляти пенсію. Сам Сергій теж виїхав до Європи — зараз живе

щось було в Україні. Говорив, що у неї роман із власником ресторану, де вона працює. Йому не подобалося, що мама на роботі з 17:30 до першої години ночі, пізно повертається. Вона пообіцяла йому, що звільниться звідти наприкінці року, як тільки закінчиться контракт», — каже Сергій.

За два-три дні до трагедії Канжині вигнав Наталю зі свого будинку. Їй довелося жити у подруги. Жінка збрала свої речі, але залишила їх на першому поверсі, планувала забрати згодом. «Перед тим як вигнати її з дому, він вранці сказав їй, що вночі взяв ніж, дивився на неї і ледве стримався, щоб не вбити. Потім їздив у ресторан до власника і погрожував, що вб'є його. Власник навіть подав на нього заяву в поліцію, але через кілька днів Віто Канжині приїхав до подруги, де жила мама, і став зі сльозами вмовляти її повернутися. Навіть влаштував вечерю, запалив свічки. Здавалося, все минуло», — згадує син Наталі.

25 грудня жінка, як завжди, пішла на роботу на 17:30. Повернулася вже о першій ночі. Чоловік спав, а Наталя вигуляла собачку і потім теж лягла. У поліції італієць казав, що лише вдавав, що спить. Ймовірно, Канжині вже чекав на Наталю і планував вбивство. Захист італійця стверджує, що на чоловіка так могла подіяти «віагра». Але чи це так — з'ясує вже слідство.

Син Наталії майже два тижні займався оформленням документів матері, процес затягнувся через Різдвяно-Новорічні свята. Поховали жінку на рідній Миколаївщині.

У Наталі залишився син, невістка, онуки, також є брат. Вони всі пригнічені такою трагедією. Ніхто й припустити не міг, що цей спокійний і небалакучий літній чоловік здатний на таку жорстокість.

Фото із сайту University of Maryland School of Medicine.

Чоловіка врятували, пересадивши серце... від свині

Такого ще світ медицини не знав

57-річний американець Девід Беннет, якому зробили першу в світі пересадку серця від генетично модифікованої свині, через три дні після унікальної операції, що тривала 7 годин, почуває себе добре.

Операція є експериментальною і криє в собі величезні ризики для пацієнта. Навіть людські донорські органи, які підійшли,

можуть бути відторгнуті після трансплантації, а у випадку з органами тварин така небезпека, швидше за все, підвищується. «Ніколи не можна заздалегідь знати, чи не помре людина незабаром після операції, але при цьому якщо не ризикувати, то не рушиш вперед», — говорить професор прикладної етики Оксфордського університету Джуліан Са-

За Девіда Беннета (праворуч у кружечку) тепер вболіває весь світ.

вулеску. За словами лікарів, які працювали з Беннетом, у його випадку хірургічне втручання

було виправдане, оскільки інших варіантів не було і без пересадки він би помер.

● КАЗКОВИЙ СВІТ

«Бабу здоровенною, уночі страшенною, зліпимо гуртом...»

Кожен із нас не тільки учив вірш «Зимонько-снігурочко» Леоніда Глібова, а й творив основний символ найхолоднішої пори року. Адже сніговик є одним з улюблених персонажів дітей та дорослих. Створюючи його образ або ж його «дружини» — снігової баби, батьки стають ближчими до своїх чад, радіють, занурюються в прекрасний світ дитинства і бавляться, як вони

Фото із сайту uuaa.info.

«На подвір'я, як жива, вийшла баба снігова.»

Сніжана ЗАВІРЮХА

Хоча походження сніговика неясне. Та все ж автор книги «Історії сніговика» Боб Екштейн, дослідивши художні зображення в європейських музеях, картинних галереях і бібліотеках, стверджує, що сніговики відомі ще з середньовічної доби. Найбільш ранній документ — ілюстрації на берегах (полях) книги під назвою «Часослов за 1380 рік», знайденої у Королівській бібліотеці Нідерландів у Гаазі.

Відомо також, що коли взимку 1494 року у Флоренції пройшов сильний снігопад, голова Флорентійської республіки П'єро де Медічі, який увійшов в історію під ім'ям П'єро Дурний (або Невдачливий), викликав Мікеланджело і замовив йому зліпити снігову статую. Робота була виконана, і сучасники відзначали її красу, але жодних відомостей про те, як виглядав сніговик або кого він зображував, не збереглося. Поява снігової баби у нас бере

початок з часів Русі. Було прийнято вважати, що засніжені, холодні зими виникають завдяки духам жіночої статі. А ось заспокоїти їх люди

“**В Україні ж до сніговиків, навпаки, ставилися як до чарівника, який міг допомогти зменшити холод. Мітла давалася сніговику, щоб він полетів на небо.**”

намагалися, зліпивши жінку-сніговика. Тобто віддати данину духам взамін на добру і теплу погоду.

Раніше, ще до початку XIX століття, сніговики були образами поганого та злого. Таке сприйняття

і ототожнення людини зі снігу базувалося на дуже холодних зимах, які приносили багато бід і забирали чимало життів, внаслідок чого народ не проявляв доброти до таких героїв.

У деяких країнах було повір'я, за яким, подивившись на сніговика, можна було накликає смерть або нещастя. Тому в зимову пору вечорами вішали на вікна щільні штори, щоб ні в якому разі не виглянути і не побачити «чудовисько». Та у Леоніда Глібова: «Зробим очі чорнії, рот і ніс червоніі, буде, як мара. День і ніч стоять, вовка проганятиме від свого двора».

У Норвегії в темний час доби люди обходили сніговиків десятою дорогою, оскільки побачити снігову фігуру ввечері було поганим знаком, а розглядати сніговика з вікна

вночі взагалі вважалося небезпечним.

В Україні ж до сніговиків, навпаки, ставилися як до чарівника, який міг допомогти зменшити холод. Мітла давалася сніговику, щоб він полетів на небо. Також в Україні розрізняються поняття сніговик і снігова баба. Остання — уособлення небесних німф на землі, яка відповідала за снігові бурі і хуртовини.

У Румунії особливе значення надають декоруванню зони декольте сніговика. Не важливо, хто він — чоловік чи жінка, на ньому повинне бути намисто-оберіг (в'язка часнику). По всій Європі сніговику необхідні обов'язкові аксесуари: гірлянди, шарфи, капелюшки, шапочки та рукавички.

Важлива частина його образу — ніс. Він обов'язково повинен бути зроблений з якогось овоча довгої форми. Приміром морква або кукурудза, а в найбільш витончених — вишня.

Один із найбільших сніговиків зробили в лютому 1999-го в американському місті Бетел, що в штаті Мен. Його назвали «Ангус, Король Гори» на честь Ангуса Кінга, який був тоді губернатором Мена. Сніговик мав 35 метрів заввишки і понад 4000 тонн ваги. У 2008 році тут же виліпили сніговика ще більшого: висотою: 37 метрів і вагою 6000 тонн.

А ви пригадуєте свого особливого сніговика? Маєте ще й фотодоказ? Тоді поділіться з нами: chytanka77@gmail.com.

Джерела: senfil.net, volyn.com.ua.

А на Поліссі постала снігова фортеця!

Рік тому одинадцятикласник із села Бихів Камінь-Каширського району в мороз «змурував» з блоків п'ятиметрового сніговика (на фото)

Як написала районна газета «Нове життя», юнак ліпив снігового «чоловіка» цілий тиждень після уроків. Аби сфор-

мувати блоки, зробив спеціальну конструкцію, в яку складав сніг, форму вирізав спеціальним інструментом. Цікаво, що в середині сніговик був порожній.

Аби дістатися вище, хлопець приставляв драбину. І формою, і висотою юнак перевершив усі свої попередні творіння. Висота снігового велетня сягала 5 метрів 35 сантиметрів.

Фото із сайту novezzitya.in.ua.

● ПРИТЧА

Половинками не народжуються, а стають

Філософ підкинув на долоні яблуко, покрутив, розглядаючи з різних боків, і замислено промовив:

— Люди вважають, що їхні душі схожі на яблука.
— Тобто? — зацікавлено запитав учень.
— Точніше, на половинки, — виправив сам себе філософ. — Дивись...

Він акуратно розрізав яблуко навпіл і поклав на стіл.

— Є така легенда (та ти, мабуть, і сам знаєш), ніби для кожної людини існує ідеальна пара. Начебо Бог, перш ніж послати душі в світ, розсікає їх навпіл, на чоловічу та жіночу половинки. Як яблуко. От і бродять ці половинки, шукають одна одну. І якщо

диться із людськими душами.

Й учитель відкусив шматок від однієї половинки.

— Світ, — продовжував він, ласуючи яблуком, — нестабільний. І жорстокий. Він перемелює все. Тим чи іншим способом — відрізає по шматочку, або відкушує, або зовсім розтирає у пюре.

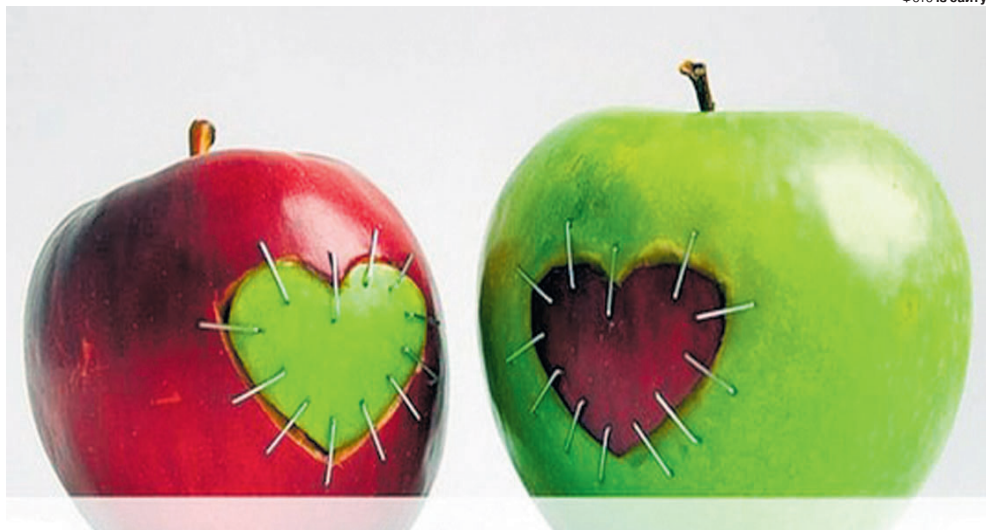

Фото із сайту.

Люди, які люблять одне одного, стають одним цілим.

разом, відкусив декілька разів і простягнув те, що вийшло, учневі.

— А тепер?

— Ну, тепер вони вже краще підходять одна одній, особливо там, де ти вкусив половинки разом. Значно краще, ніж ті перші половинки одного яблука.

— Так, — погодився фі-

лософ, а все тому, що я кусав їх разом, а не поодиноці.

Люди, які люблять одне одного, стають одним цілим: разом радіють життю і разом приймають удари долі, вчаться розуміти одне одного з пів слова, підтримувати одне одного і підштовхувати до досягнення успіхів. А з часом

у деяких парах люди навіть переймають звички й риси характеру одне одного, гармонійно доповнюють свого партнера... Тобто другими половинками не народжуються, а стають. І це клопітка праця.

Джерело:

Християнський портал Кіріос.

Ну, знайдуть вони одне одного, а що далі? Думаєш, з'єднаються, вийде ціле яблуко, і заживуть собі в мирі та злагоді?

знайдуть, тоді виходить щаслива сім'я, у якій панує цілковита гармонія.

— Чудова легенда, — погодився учень.

— Чудова, але цілком позбавлена сенсу, — знижав плечима філософ. — От сам подумай, яка ймовірність такої зустрічі? Знаєш, скільки у світі людей?

— Багато.

— Саме так, багато. Крім того... Ну, знайдуть вони одне одного, а що далі? Думаєш, з'єднаються, вийде ціле яблуко, і заживуть собі в мирі та злагоді?

— Мабуть. А хіба не так? — здивувався учень.

— Ні, не так.

Учитель узяв у кожную руку по половинці яблука.

— Ось дивись. Уяви, що це дві новостворені душі, які прийшли у світ. А світ — сам знаєш, який і як пово-

диться із людськими душами. Він відкусив шматок від другої половинки та на деякий час замовк, переживуючи.

Учень чемно зачекав, поки учитель дожує.

— Ну от, — продовжив наставник, — вони зустрічаються!

Він склав докупки половинки, які надкусив.

— І що, вийшло одне ціле?

— Ні, — мусив погодитися учень.

— А поглянь сюди, — провадив далі наставник і взяв ще два яблука. — Розрізаємо кожне навпіл, складаємо навмання дві половинки від різних яблук — і що бачимо?

— Вони зовсім не підходять одне одному, — показав учень, не розуміючи, на що натякає учитель.

— Певно, що так, але дивись далі.

Він склав дві половинки

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

volyn.com.ua

15-річний син прийняв... шості пологи у ньеньки

Подружжю, яке повинчалося на Хрещатику під час Помаранчевої революції, Бог подарував вже стільки дітей

Історія їхнього кохання — на с. 3-5

Садовив коханок на... монарший трон

Королівська сім'я Британії вигнала принца, звинуваченого у зґвалтуванні неповнолітньої

с. 25

До коханої привела мама... з того світу

Історія з розряду таких, про які кажуть: шляхи Господні несповідні

с. 12-13

«Мій чоловік не пропускає жодної спідниці...»

Делікатна тема на с. 6-7

«Мій чоловік не пропускає жодної спідниці...»

Делікатна тема на с. 6-7

У номері також:

● Делікатна тема: «Мій чоловік не пропускає жодної спідниці...»

● Як працює серце, коли ви закохані

● Історія до сліз: «Ми з тобою що — через чоловіка забудемо про те, що сестри, чи як?»

● Кому які вазони підходять за знаком зодіаку для удачі та багатства

Передплата — 7 гривень на місяць!

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

«А ви — моя мама?»

Підійде, послухає, чи дихаю. Малесенькими рученятками натягне ковдру вище і постарається зручніше вмотити мою подушку. Постоїть поруч нерішуче, потім скаже тихесенько: «Я люблю тебе, мамусю»

Анна КОРОЛЬОВА

А я вже знову плачу і намагаюся з усіх сил не завити на всю квартиру. Чую, як босі ніжки сина потупотіли до його кімнати. Ліг. А я нарешті даю волю почуттям. Сльози течуть рікою, і краєчок ковдри, яким їх втираю, вже геть мокрий. Головне — не вголос. Головне, аби не почув. І я виливаю назовні все солоними ріками, вихлюплюю все, що болить.

— Ми рибу ловити! — чмокнув чоловік у щічку одного недільного ранку. — Стас уроки зробив, я прослідував. Одяг на завтра випрасувано і складено на стільці акуратно. Портфель зібрано. Відпусти нас, мам... Він завжди мене так називав: мамо. Відколи син з'явився, я стала мамою. Так ніжно-ніжно і ніби величально — «наша мама». Тоді я не знала, що бачу їх востаннє. Не відпустила б нізащо, ніколи...

Я з ними так і не попрощалась. Не змогла просто. Почувши новину, сповзла по стіні й отямилась уже в стаціонарі. Мене рятували не день і не два. Я вийшла звідти за місяць. Душею я була з ними — десь там, на небі, серед ангелів. Але тіло... Воно ж уперто мене не відпускало. Трималось за цей світ, а я не розуміла навіщо.

Мама зі мною жила. Годувала з ложки, будила і клала спати. Водила мене у парк, подалі від щасливих усміхнених людей. Я щось пила, щось їла. Час перетворився на довгу туманно-сіру смугу без днів і ночей. Сіро, сіро, сіро...

А потім ми продали квартиру і поїхали до мами в село. Вона вже геть втратила надію. Нічого не допомагало, тому просто забрала мене до себе. Я полола город, прала, білила хату. Погано пам'ятаю перші три роки після того, як їх не стало. Їх не було. Мене не було. Я існувала.

— А ви — моя мама? — почула од-

«Вона відчуває, як потрібна оцій маленькій людині».

Душею я була з ними — десь там, на небі, серед ангелів. Але тіло... Воно ж уперто мене не відпускало. Трималось за цей світ, а я не розуміла навіщо.

ного разу крізь морок буття. — Ви — моя мама? — повторив дитячий голос із такою надією, що слези самі покотилися з очей.

Він був сиротою, просто ще не знав про це. Єдина рідна душа для цього малюка — прабабуся, жінка, яка жила на іншому кінці нашого села. А він у свої чотири щодня ішов шукати маму. Не пам'ятав, як вона виглядає, не знав, як її звати, але вперто вірив, що знайде. І знайшов. Він мене знайшов...

Втираю слези і наказую собі заспокоїтись, але не вдається. І не помітила, як він знову прийшов. Сідає поруч, по-

правляє ковдру і всоте повторює: «Я люблю тебе, мамо».

А моя душенька тане від щастя. Я ж думала: вона у мене задерев'яніла, вмерла. Але ж ні! Вона жива! Поламана, зневірена, але жива. І щоразу, як чує оці кроки, «відчуває, як потрібна оцій маленькій людині», наповнюється щастям, стає світлішою і трішки сильнішою.

Не втримуюсь. Встаю і в тисячний раз обіймаю свого янгола-спасителя. Заріюю у неслухняне волоссячко обличчям, орошу слезами:

— І я тебе люблю, синку. Якби ж ти знав, як я тебе люблю...

Фото із сайту pixabay.com.

Фото із сайту 0532.ua.

У Швеції виявили особисту печатку Пилипа Орлика

Про це розповів український історик Тарас Чухлібманцер на своїй сторінці у Facebook

«Фантастична історична знахідка — на свята у Швеції віднайдено особисту печатку гетьмана Орлика! За допомогою наших дослідників у Державному Королівському архіві у Швеції щойно було виявлено оригінальну особисту печатку з гербом «Новина» гетьмана Пилипа Орлика (на малюнку), яка до цього часу не була відома світовій та українській історичній науці», — написав Чухлібманцер.

Як відомо, українець Пилип Орлик (1672–1742) — автор першої в світі Конституції. 5 квітня 1710 року його обрали гетьманом запорізького війська. У цей же день він оголосив «Конституцію прав і свобод війська Запорізького». У США Конституцію прийняли в 1787 році, у Франції та Польщі тільки 1791-го.

Фото із сайту wz.lviv.ua.

І хай бояться москалі!

У рамках соціального проекту «Українська мілітарна листівка» у Львові вперше в Україні видали унікальну Різдвяну вечірку із зображенням вертепу та написом «Христос ся Рождає, Merry Christmas!» (на фото)

Як зауважив виданню «Високий замок» художник і автор листівок Євген Равський, донедавна мілітарну листівку в Україні практично не випускали. Ініціатива, де фігурують не

абстрактні, а реальні люди у військових одностроях (цього разу – Різдвяний вертеп) у коміксовій стилістиці, привертає особливу увагу.

Над листівкою працюва-

ли учасники 62-го батальйону Територіальної оборони Львівщини. Серед персонажів вертепу – політик Андрій Рожнятовський, головний редактор газети «Ратуша» Микола Савельєв. Усі герої мають реальних прототипів – львів'ян, бійців 62-го батальйону Територіальної оборони Львівщини», — сказав пан Савельєв.

● НЕЙМОВІРНО!

Фото із сайту ightfieldstudios.net.

На кількість прожитих людиною років впливає настрої. То ж будьте оптимістами!

Дату смерті можна передбачити за... датою народження

Американські дослідники з'ясували, що місяць народження людини, крім долі, впливає на довголіття та здоров'я. Згідно зі спостереженнями вчених, до глибокої старості на 40 відсотків частіше доживають люди, що народилися восени. Тим, хто з'явився на світ навесні, пощастило менше...

Антон БАМБУЛА

Народжені взимку частіше схильні до розвитку шизофренії. Однак вони рідше страждають на короткозорість і алергії, на відміну від літніх іменинників.

На кількість прожитих людиною років також впливає настрої. Тому варто бути оптимістично налаштованим і вірити, що на схилі літ самопочуття буде гарне.

Фактично, якщо програмувати себе на хвороби та злидні, то такий результат неминучий. Ті люди, які чітко уявляють себе старими і знають, чим хочуть займа-

тися далі, проживають довше життя, ніж ті, які побоюються старості і відганяють від себе подібні думки.

“**Чим старшим є батько дитини, тим більше шансів на довголіття має малюк.**

Тим часом тривалість життя жінок визначає довжина так званих тіломір — «хвостів» на кінцях хромосом. Дослідники

пояснюють: це кінцеві ділянки хромосом, що містяться в ядрі кожної клітини організму людини, які захищають ДНК від пошкоджень. Мала довжина тіломірів означає коротке життя...

Проте, як з'ясували вчені, тіломіри сперматозоїдів із роками стають довшими. Відповідно, оскільки чоловіки передають свою ДНК дітям саме через сперматозоїди, ці довгі тіломіри можуть бути успадковані наступним поколінням. Тобто, чим старшим є батько дитини, тим більше шансів на довголіття має малюк.

● MADE IN UKRAINE

Такому «Запорожцю» і джип позаздрить!

Бо він подолає будь-яке болото!

Микола ДЕНИСЮК

В інстаграм-акаунті offroad.ua.official поширили відеоролик, присвячений «подвигам» автомобіля «Запорожець» на бездоріжжі. Йдеться не про стокову, а модифіковану машину 968-ї моделі. Автомобіль ґрунтовно доопрацювали, і тепер він може долати навіть важке бездоріжжя.

Відомо, що в машині замінили трансмісію та встановили нову підвіску, завдяки чому її дорожньому просвіту тепер можуть позаздрити чимало позашляховиків. Що стосується двигуна, то інформації про його параметри немає, не виключено, що він залишився від стандартної моделі.

Як видно на кадрах ролика, оффроудний ЗАЗ-968 легко справляється зі складним бездоріжжям і дарує масу позитивних емоцій глядачам. Один із користувачів навіть пропонує відправити автомобіль на ралі в Дакар.

В яку суму авторам проекту обійшлася ця модернізація «Запорожця» — не уточнюється.

Фото із сайту mnr.net.

«От його б — і на ралі в Дакар!»

Рівняння на Солдата Тедді!

Це найдорожча м'яка іграшка з Книги рекордів Гіннеса, яку продали в 1994 році на аукціоні Christie's за 110 тисяч фунтів стерлінгів (на фото)

Цей ведмедик не прикрашений коштовностями. Він прославився як справжній герой, адже провів на фронті всю Другу

світову війну — служив обергом для полковника Боба Хендерсона. І мав ім'я — Солдат Тедді.

Вперше м'яке ведмежа

на ім'я Тедді з'явилося на прилавках в 1902 році, коли американці бурхливо обговорювали і навіть сміялися над милосердям Теодора Рузвельта. Справа в тому, що під час полювання президент пошкодував клишоногого і не став у нього стріляти.

Фото із сайту clickno-znaby.com.

Його прикрасила героїчна історія, а не коштовності.

Посівний календар на 2022 рік, враховуючи фази місяця

Звичайно, дотримання посівного календаря тільки частково сприятиме доброму врожаю. А головною умовою при вирощуванні городніх культур – праця людини, захист від хвороб та шкідників, прополювання, поливання, встановлення опори, саме від догляду за культурами і залежить врожай.

КУЛЬТУРА	ЛЮТИЙ	БЕРЕЗЕНЬ	КВІТЕНЬ	ТРАВЕНЬ	ЧЕРВЕНЬ
Зелень, салат	1,5-6, 10-15, 17-18, 27-28	5-12, 15, 20, 21	3-5, 8-10, 13, 14, 18, 19, 22, 26	5-9, 12, 15-17, 22-25, 28, 29	2-8, 11-13, 18-22, 25-26, 29-30
Огірки	4, 7-9, 12-14, 17-25	5, 20-21, 24-25	15, 18-19, 25, 28	5, 7, 12, 15-17, 22-25, 28-29	11-13, 18-22
Томати, фізаліс	4, 7-9, 12-14, 17-25	5-6, 10-11, 20-21, 24-25	13-19, 25, 28	12, 15-17, 22-25, 28-29	11-13, 18-22
Баклажани	4, 7-9, 12-14, 17-25	5-6, 10-11, 20-21, 24-25	13-14, 18-19, 25, 28	12, 15-17, 22-25, 28-29	11-13, 18-23
Перець (солодкий, гострий)	5, 6, 10-15, 17-19, 23, 24, 27	5-6, 10-11, 20-21, 24-25	13-14, 18-19, 25	12, 15-17, 22-25, 28-29	11-13, 18-23
Кабачки, патисони, гарбузи	4, 7-9, 12-14, 17-25	5, 20-21, 24-25	3-5, 8-10, 13, 14, 18, 19, 25	12, 15-17, 22-25, 28-29	11-13, 18-22, 25-26
Редис, редька, дайкон	2, 5, 7-9, 20-24	5-7, 10-12, 15	1-5, 8-9, 13, 14, 18, 19, 25, 28	1-2, 5-7, 12, 15-17, 22-23, 28-29	2-3, 6-8, 11-13, 18-20, 25-26, 29-30
Картопля, топінамбур, батат	2, 5, 7-9, 20-24	5-7, 10-12, 15	1-5, 28-30	1-2, 27-29	6-8, 25
Морква, буряк	2, 5, 7-9, 20-24	5-7, 10-12, 15	3-5, 25, 28	1-2, 12, 22-23, 28-29	6-8, 18-20, 25
Цибуля	2, 5, 7-9, 20-24	3, 6-8, 11-13	3-5, 8-9, 13, 14, 18, 19, 25	1-2, 5-7, 12, 15-17, 22-25, 28-29	2-3, 6-8, 11-13, 18-22, 25-26, 29-30
Капуста цвітна, білоголова	4, 7-9, 12-14, 17-25	10-11, 15, 20-21, 24-25	13, 14, 18, 19, 25, 28	1-2, 5-7, 12, 15-17, 22-25, 28-29	11-13, 18-22, 25-26
Петрушка і селера коренева	2, 5, 7-9, 20-24	5-7, 10-12, 15	3-5, 13-19, 25	1-2, 5-9, 12, 15-17, 28-29	6-8, 19-22, 25-26
Полуниця, суниця	5-6, 10-15, 17-19, 23-24, 27	5-6, 10-11, 20-21, 24-25	15-19, 25, 28	12-17, 22-25	11-13, 18-22, 25-26
Несприятливі дні для садівництва	11, 27	12, 28	11, 26	11, 26	10, 24

Джерело bdacha.pp.ua.

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Руйнівник пташиного щастя має спокутувати свій гріх...

Закінчення.
Початок на с. 2

Леся народжувала доньку. А в цей час у тій же лікарні рятували її сина. Маленька видала перший крик. А Павликова душа прощала-ся зі світом.

Лесі поки що нічого не казали. Вона ж відчувала радість за новонароджену донечку і якусь незрозумілу тривогу водночас. Павлика поховали без Лесі. Згодом, коли вона впала на коліна перед свіжим горбиком землі, зненавиділа чоловікових батьків:

– Не догледіли, не впильнували... І навіть із сином не дали попрощатися.

– Лікарі не веліли, – заспокоював дружину Толька.

Вона ж нікого й нічого не чула, крім свого болю. Леся змінилася. Стала мовчазною, сумною. Лише для маленької доньки тримала душу відкритою.

А в селі Тольку і його батьків люди в зубах носили. Згадували грішки – зруйновані колись пташині гнізда.

– От і наздогнала кара Тольку, – перешіптувалися.

– Але ж дитина ні в чому не винна.

– За таких батьків діти гріхи спокутують.

– І це ж треба, щоби Павлик з дерева влав. Невипадково все це. Тепер їхня невістка побивається, мов колись ті птахи над своїми пташенятами.

– А невістка тут до чого? Це ж Толька хуліганів...

...Настуня була мила,

«Він колись пташине щастя руйнував, а тепер свого не матиме. І в тих, хто біля нього, добра не буде...»

тихенька. Леся пантрувала доньку. Втрата Павлика не переставала боліти. У чотири роки маленька підвернула ніжку. На дитячому майданчику. Леся, може, нічого такого й не подумала б, якби на при-

– Та все начебто нічого, – відповіла. – Тільки днями Настуня ніжку підвернула. Добре, що моя мама може побути з нею.

– Неспроста вас біди переслідують, – загадково мовила Толькова одно-

Жінка розповіла про всі Толькові «подвиги», про те, що в селі його не любили. І на завершення додала:

– Пташині гнізда гріх руйнувати. Але хіба він когось слухав? Батькові треба було паска до нього взяти. Та де там! Ваша свекруха захищала синочка. Все дозволяла йому. Зробить хлопчисько збитка, а вона не його – інших звинувачує. І за гнізда вже й ми їй казали. А вона що? Відповідала, мовляв, хай ті пташки виздыхають. Бо то на городі щось склюють, то в садку. Ось такі вони

Кажуть, птахи найближче до Бога. А Толька їх зобидив. От і маєте тепер...

йом до лікарки, де вона працювала медсестрою, не прийшла жінка з Толькового села. Запитала Лесю, про те, про се, про доньку.

сельчанка. – Ви ж, Лесю, нічого, певно, не знаєте.

– А що я повинна знати? – з подивом запитала.

– Та Толька, чоловік ваш...

люди. Кажуть, птахи найближче до Бога. А Толька їх зобидив. От і маєте тепер...

Леся ще більше почала труситися над донькою. А чоловік став зовсім немилый. Між ними все частіше виникали скандали. І одного разу Леся переказала Толькові все, що почула від його односельчанки.

– Це через тебе загинув син! – вигукнула. – Ненавиджу тебе!

Толька також скипів:

– Якщо такої заспівала, забирайся з моєї хати!

– І заберуся!..

Леся повернулася до батьків. Толька ходив просити пробачення. Свекри також вмовляли не руйнувати сім'ю. Та Леся мовила: – Він усе зруйнував уже давно... ще тоді...

...Толька майже два роки холостякував. А потім привів нову дружину. Точніше, привіз із сусідньої області. Гостював у двоюрідної сестри й познайомився з Наталкою. Жінка рано овдовіла. Статків не мала. Винаймала квартиру. Тому Толька був гідним кандидатом у чоловіки: мав власний будинок, автівку, роботу.

Коли запропонував Наталці заміжжя – вона без вагань погодилась. Невдовзі у пари народився хлопчик. У маленького була вада: одна ніжка коротша за другу. У селі знову пішов поголос: неспроста, ой неспроста це все...

Толькова мати звернулася за порадою до Теклі, яку люди знахаркою вважали. Та невітно мовила:

– Ваш син колись пташине щастя руйнував, а тепер свого не матиме. І в тих, хто біля нього, добра не буде...

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ
Читанка
..... для всіх

Місячник
«Читанка для всіх»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: chytanka77@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально – (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332)77-07-70,
приватних оголошень – (0332)72-39-32,
розповсюдження – (0332)72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» н/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 12 сторінок формату В-4.
Передплатні індекси: 97847, 60313, 60780, 86772.

Реєстраційний номер. Серія КВ №23544-13384Р

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51,

сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 92

● **БЕРЕЖЕНОГО І БОГ БЕРЕЖЕ!**

Чи варто вірити в прикмети?

Закінчення. Початок на с. 1

Василина СМЕТАНА

«Прикмети — це символи, які в повсякденному житті ми використовуємо для прогнозування майбутніх подій або пояснення минулих», — **інтернет-видання cikavo-znaty.com цитує лікаря-психолога Ігоря В'ячеславовича Ляха.** — Всі прикмети умовно можна розділити на дві категорії: загальноприйняті, наприклад чорна кішка або число 13, та індивідуальні — ті, які поширюються тільки на конкретну людину, скажімо, сукня, що приносить невдачу, і т. д. Складно встановити, коли вперше з'явилися прикмети, але можна з упевненістю стверджувати, що їх кількість... незмінно збільшується! Цей факт різко суперечить твердженням, що з розвитком цивілізації і науки люди стають більш раціональними і не звертають уваги на такі дрібниці, як чорна кішка, яка перебігла дорогою. Ми пам'ятаємо прикмети, про які розповідали нам наші бабусі, і придумуємо нові, характерні для нашого часу. Досить часто вони не збігаються з об'єктивною реальністю, а часом і зовсім відбувається щось абсолютно протилежне тому, що обіцяла прикмета. Однак багато людей, як і раніше, в них беззастережно вірять».

Вони — наше спасіння? Прикмети — це своєрідна невідомо психологічна спроба підготуватись до неприємностей. Адже народна мудрість говорить: «Попереджений — значить, озброєний». Не секрет, що свої прикмети є у льотчиків, спортсменів і лікарів. Вважається, що сидіти на столі в лікарні — до небіжчика, а якщо в актора текст ролі впаде на підлогу, то він повинен обов'язково сісти на нього, а потім піднятися — інакше гра буде невдала. У льотчиків вважається недобрим знаком фотографуватися перед польотом. Для моряків погано

А коли не одна чорна китця перебігає дорогу?

А ВИ ПРО ТАКЕ ЧУЛИ?

● Щастя чекає наречену, яка виходить заміж в старому взутті.

Практичний сенс: навіщо нареченій, якій доведеться довго залишатися на ногах, зустрічаючи гостей і потім танцюючи до ночі, криваві мозолі від нового взуття?

● Якщо перед РАЦСом наречений і наречена з'їдять шоколадку, поламавши її навпіл, то життя буде солодким.

Практичний сенс: насправді солодке просто допомагає розслабитися і зняти хвилювання перед церемонією.

● Вітатися і прощатися на порозі — до сварки.

Глибинне значення цієї прикмети впливає з особливої ролі порога в домі — містичного кордону між зовнішнім світом і житлом.

Практичний сенс: не можна вітатися, якщо не запросив людину увійти, або прощатися, коли гість уже майже вийшов. Тобто йдеться про елементарні правила пристойності.

● Гроші, знайдені на вулицях, а особливо на перехрестях, можуть виявитися заговорені.

Практичний сенс: будь-які «шалені» гроші — палиця з двома кінцями, річ досить небезпечна. Наприклад, в Японії ніхто і ніколи не піднімає загублений гаманець, вважаючи, що в якості розплати за такий подарунок доля незабаром відбере щось більш цінне. Наші пращури радили витратити знайдені гроші на добрі справи: роздати жебракам, допомогти хворим.

показувати пальцем в небо. Це загрожує штормом або повним штилем. А вогнеборці кажуть: якщо під час чергування почистити черевики, то обов'язково надійде виклик на пожежу.

Не варто дивуватися, що багато прикмет досить часто збуваються, адже в більшості з них є раціональне зерно — це своєрідні «правила безпеки» психологічного або фізичного рівня. Кажуть,

наприклад, не можна дивитися в розбите дзеркало. І це правильно: брати в руки уламок просто небезпечно, адже можна порізатися об гострі краї!

А ось постукуючи по дерев'яній поверхні або тримаючи в кишені дулю, ми намагаємося убезпечити себе, запобігти невдачам і так далі, тобто містична проблема набуває містичного вирішення. Слідуючи численним прикметам, люди намагаються впливати на процеси, управляти якими складно або взагалі неможливо.

Однак якщо ви починаєте бачити навколо себе величезну кількість «поганих прикмет», це свідчить про наявність внутрішнього конфлікту і негативних очікувань.

Вогнеборці кажуть: якщо під час чергування почистити черевики, то обов'язково надійде виклик на пожежу.

У такому випадку має сенс звернутися за консультацією до психолога і дізнатися, з чим це пов'язано.

Достовірно не відомо, чи стало більше грошей у тих, хто часто проїжджає під мостом, коли по ньому їде поїзд, але прикмети дуже давно увійшли в наше життя і щосили керують ним. Вони — відображення внутрішнього світу людини, і якщо в певний момент ви повністю перекладаєте відповідальність за свій вибір на відгомін «народної мудрості», то слід серйозно задуматися над тим, що ж у вашому житті не так.

Вірити чи не вірити в прикмети залежить від індивідуального вибору кожного, але психологи та екстрасенси сходяться тут в одному — тільки в хороше варто вірити до глибини душі!

Джерело: cikavo-znaty.com

АНЕКДОТИ ДО ТЕМИ

)))::)))

Носити білизну навиворіт — погана прикмета. Особливо, коли повертаєтесь з корпоративу під ранок, а вас на порозі зустрічає чоловік...

)))::)))

Погана прикмета — це коли на тебе одночасно дивляться ворона і зозуля. При цьому ворона каркає, а зозуля мовчить...

)))::)))

Народна прикмета: якщо вам наснилося, що козел треться об колоду, значить, зустрінете свого колишнього.

Колаж volyn.com.ua.

Гарантуємо: ЗАЧИТАЄШСЯ!!!

Передплатні індекси

«Читанки для всіх»: 97847, 86772

(для читачів Волинської області)

60313

(для читачів Рівненської області)

60780

(для читачів інших областей).